

Pincehelyi Párbeszéd

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

7. Évfolyam 4. szám

Megjelenik 800 példányban

2004 május

Felolvasó: Benkő Lajos; Kiadomány: Gyulai János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatja. Pincehelyről az Interneten: p.pincehelyi.hu

Hírek röviden...

Május elseje előtti napon a sportpályán felállításra került a feldíszített májusfa. A fa elhelyezését a „Pincehelyért” Egyesület tagjai és a kisebbségi önkormányzat tagjai végezték. Köszöntet Sőhajda Iván Tsz. Elnök úrnak, hozzájárult a fa telephelyről való elszállításához.

Május 1-én Herdics Béla polgármester köszöntötte a jelenlévőket, majd az ünnepi iskolás és kisebbségi program után látványos vetélkedők következtek. Aki aznap előtt a sportpályára egy kellemes napot töltött el pihenéssel, szórakozással.

A Nyugdíjas Klubban először tartottak „Ívó” napi ünnepséget. A klub asszony tagjai aznap megvendégelték a férfiakat ajándékkal, debreceni főzéssel. Ifj. Hegedűs József tiszteletbeli klubtagunk gondoskodott a zenéről. Jó hangulatban telt el az ünnepség.

Templomunkban Mayer Mihály megyéspüspök úr a bérmlás szentségében részesített több gyermeket és fiatal. Evangéliumában kihangsúlyozta, az emberek összefogására, a „hit – remény – szeretet” van szükség a társadalmunknak. Ez a jelen és a jövő záloga. A templomban összegyűlt emberek, lelkiileg feltöltődve örömmel vettek részt a bérmláson.

A Hősök napja tiszteletére a nyugdíjas klub emlékműsében fejezte ki tiszteletét a hazáért elesettek emléke előtt.

A pincehelyi cigányság

Az első hivatalos anyakönyvi bejegyzésekben található adatokat az 1890-es évektől gyűjtöttem. Házasságkötésre ebből az időből nem találtam dokumentumot, mivel a romák körében ebben az időben nem születtek bejegyzett házasságkötések. A kisgyermek anyakönyvezés – tetése először 1896 február 10-én történt. Farkas Borbála nevű újszülött révén, aki délelőtt 10 órakor született. Édesapja Farkas György, ugyan nem volt törvényes apa, de természetes apának magának fogadta a kislányt. Foglalkozása furcsinál cigány volt. Ez a mesterség igen gyakori volt itt pincehelyen. Kankó József muzsikusz zenész cigány leánya szintén 1896-ban született, március 3-án, akit Kankó Margitnak hívtak.

A nálunk élő kisebbség zöme az oláh-cigánysághoz tartozik. Eredetük szerint 3 fő csoportba sorolhatók. 1. **Másfajok:** kéregető cigányok. Nálunk még kettő idős nemi él ilyen életvitelben. Nem lopnak, nem bántanak senkit. Békében, fiatalabb korukban házimunkák ellenében kéregettek. Ők olyan munkát is elvégeztek, amit más nem igazán vállalt el (baromfi ol takarítás, szemét összegyűjtése). Később aztán betegségük megakadályozta őket ezekben a tevékenységekben. Ennek ellenére továbbra is járták a községet, kéregettek, általában a füstölt töltelék darabkáknak, zöldségféléknek örültek, de elfogadtak használt ruhát, cipőt is. Visszaemlékezve huszonéves koromra, ilyenkor a gádor szélén megpihent Balogh Jánosné akit környéken csak „cigány Mari nének” hívtak. Szinte áldást hozott a házra, mindenkinél jó egészséget kívánt, szerencsét és Isten segítségét. Tulajdonképpen megazertettük őt, volt valami békés nyugalom a lelkében, amire jó visszaemlékezni. Már nem járja az utcákat, télen a fájós lába miatt, de tavasszal újra szerényen megjelenik.

2. **Colárok:** rájuk a színes fémkereskedés a jellemző. Megtalálható nálunk ma is ez a mesterség. A házakról összegyűjtött fémhulladékokat, a saját udvarukba

hordják, és az ömlesztet kincseket a MÉH telepre szállítják.

3. **Lovárok:** Lókereskedéssel foglalkoztak, ezt a fémkereskedés váltotta fel.

- folytatjuk -
Hegedűsné Mezei Éva

Hősök nyomában

Hősökként tiszteli őket az utókor, mert helytállásuk méltó erre a megfogalmazásra. Gárdonyi Géza: Egri Csillagok című regényéből, négy szereplő elő és utó élete az 1552-es diadal kapcsán. Nehol rövidítve, máshol hiányosan.

Zoltay István, tiszt volt az egri várban. Az ostrom előtt két évvel 1550. augusztus 10-én igazlatozóként részt vett a hollókői várkapitány Kapitány György és a szadai török várkapitány Hubai aga párvíadalán. Nem bírtak egymással a küzdő felek így hosszúra nyúlt a párvíadal. A török és a magyar igazlatozó közös akarattal véget vetettek a viaskodásnak, mert a két várkapitány annyira összeszabdalta egymást. Zoltay főhadnagyként tüdte az egri török ostromot, őt és fél év múlva 1558-tól ő lett az egri vár kapitánya 1562-ig.

Mekcsey István, helyettese volt Dobó Istvánnak, rövid életet élt, sorsa tragédiába torkolt. Dobó István lemondása után 1553 januárjában nevezték ki az egri vár élére. Ez év március végén mikor családjához hazafelé tartott, útközben a sajevarkonyi lakosokkal viszályba keveredett. Ezek az emberek nem ismerték fel, mint az egri diadal egyik hőseit, hanem a civakodás közben agyonverték.

Bornemissa Gergely, egy pécsi lakatos fia. Gárdonyi regényében tévedett, mert nem Cecey Éva volt a felesége, hanem Syger Dorotty. Kétszer házassodott, ezekből több gyermeke született. Neve csak háromnak maradt fenn, úgy mint György, Orsolya és Katalin. Bornemissa Gergely az ostrom után a várban maradt és Mekcsey István tragédiája után ő lett a várkapitány. Nem sokáig tölthette be ezt a tisztséget. 1554. október 17-én portya közben Veli hatvani bég törbe csalta és Pászto mellett foglyul ejtette. Bornemissa nevét a törökök megismerték az ostrom alatt. Így

mint becses foglyot Konstantinápolyba szállították és a Héttoronyba zárták, oda, ahova Török Bálintot is. Az egri vár gyenge pontjait alakták tőle kicsikarni. Mivel nem árulta el, 1555-ben Kara Ahmed felakasztatta.

Dobó István életéről nagyon sok adat, történet maradt meg. Ez főleg nemesi származásának is köszönhető. Előéletéről csak annyit, házassága révén több birtokos családdal került rokonságba. Közülük csak a Bocskai és a Balassi családok említtem. Dobó István fia Ferenc, unokatestvére volt Balassi Bálintnak. Dobó az egri győzelem után pénzügyi és gazdasági problémák miatt lemondott. Miután ezt írta Nádasdi Tamásnak: „... mivel a vád annyira leromboltattott, hogy inkább mezőnek, mint várnak mondható...” Ferdinánd király így is hálás volt a sikerért, mert neki és gyermekeinek adta Sárospatakot és Újhelyt. Valamint a lemondása után négy hónappal kinevezte erdélyi vajdának. Az erdélyi urak irigylek voltak rossz szemmel néztek Dobóra, személyét nem fogadták el. Ezért 1556. november 28-án János Zaigmond (Szapolyai János fia) a szamosújvári börtönbe záratta, innét kiszabadult. De ismét elfogták és a pozsonyi börtönbe zárták, innét éjjel, álruhában, sántítást színelve szökött meg. Ezután ismét hamis vádak miatt elfogták és megint börtönbe zárták, ártatlanul. I. Rudolf császárra koronázása után szabadságot nyert, de csak azért, hogy pár hétre rá örökre lehunyja szemeit, 1572. május végén, 72 évesen. Az egri diadal egyik legnagyobb hőisével méltatlanul bántak, az irigység és a családjáért miatt. Nem adták meg a győzőnek járó elismerést, bánásmódot. Csak fia, Ferenc adta meg neki a gyermeki végtiszteiséget, a külvilág kizárásával. Földi maradványait Ruzsán (Szlovákia) a templom jobb oldali Szent Anna oltára alá temették.

Felirata: „Végzte e sirba zárta, Dobó István, ki egykor Eger falairól tűzte a törököket, S az ellenségén szerzett dicső diadalán, magyar hazánkról a végsőapást elhárította.”

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméből.” Sírját vörös márvány

Alább: „Dobó Ferenc, a hős fia, állította az emléket, a közigyász érdeméb